

سومین فوروم اجتماعی اروپا در لندن برگزار شد

لندن / ۱۴ تا ۱۷ اکتبر ۲۰۰۴ / گزارشگر ناهید جعفرپور

سومین فوروم اجتماعی اروپا در تاریخ ۱۴ تا ۱۷ اکتبر ۲۰۰۴ با شرکت بیش از ۳۰ هزار نفر از شخصیت ها، فعالان بدیل جهانی سازی، نمایندگان اتحادیه های کارگری، سازمانهای چپ سوسیالیست، احزاب کمونیست، نهاد های حقوق بشر، انجمن های دفاع از محیط زیست، نهاد های ضد جنگ، نهادهای دفاع از پناهندگان و مهاجران و سازمانهای فمینیست و... از کشورهای اسپانیا، ایتالیا، آلمان، فرانسه، انگلستان، سوئد، نروژ، هلند، مجارستان، روسیه، لهستان، بلغارستان، اسلواکی، باسک، ایرلند، ترکیه، کشوره ایفریقای، عراق، فلسطین، اسرائیل، یونان، کردهای ترکیه..... برگزار گردید. در ابتدا عصر روز ۱۴ اکتبر در سالی بزرگ مراسم افتتاحیه سومین فوروم اروپا با برنامه های هنری شامل رقص و موزیک از سوی هنرمندان آفریقایی و لاتین آمریکایی و... برگزار گردید. روز ۱۵ اکتبر راس ساعت ۹ صبح کار سومین فوروم با حدود ۳۰۰۰ سمینار و تعداد بسیار زیادی پلنار آغاز گردید. در این کنفرانس بزرگ افراد سرشناسی چون دکتر آلیدا گوارا و آقای جرج گالوی نماینده مجلس انگلستان که به علت طرفداریش از مقاومت مردم عراق در مقابل اشغال از حزب کارگر انگلیس اخراج شده است و سمیر امین نویسنده و سیاستمدار بزرگ ضد جهانی سازی و فوستو برتونوتی دبیرکل حزب احیای کمونیستی ایتالیا، هورست اشمیت دبیر کل اتحادیه فلزکاران آلمان، طارق رمضان، آروندا روی نویسنده مشهور هندی، آلیسیا کاسترو، فرانکو روسو از ایتالیا، برنارد کاسن رهبر اتمک، سوزان جرج نویسنده، آکس کالینگ نویسنده، لیندری جرمن نویسنده، جرج کالوی مفسر مسئله عراق، گیلو پونتکورگو فیلم ساز، سپتر دوروتی آهنگ ساز مشهور، موتسومی مارویلا نویسنده و سیاستمدار از آفریقا، جان رزه از اسرائیل، قدا کارمن از فلسطین، مایک گونزالس از آمریکای لاتین و صدها شخصیت و نویسنده بزرگ و چهره های مشهور اتحادیه های کارگری در اروپا و جهان سخنرانی هائی در سمینار های مشخص در باره امپریالیسم و جهانی سازی و نئولیبرالیسم و جنگ و تم های دیگر که به نوبت گزارش آنها را خواهیم داد، نمودند. سمینارها عمدتاً در دو منطقه آلکساندر پلاس و منطقه بلومبوری در دانشگاه لندن برگزار گردید البته سمینارها در مکان های مشخص دیگری نیز در لندن تدارک دیده شده بودند اما سمینار های بسیار جنجالی و بزرگ در آلکساندر پلاس برگزار گردید. این منطقه از یک سالن مرکزی بزرگ تشکیل میشود که با دیوار

مصنوعی به سالن های مختلفی تقسیم گردیده و در ضمن تعداد بسیاری از سالن های جانبی هم به سمینارها اختصاص یافته بود. در سالن مرکزی ۹ محل جلسه قرار داشت که کوچکترین آن برای بیش از ۵۰۰ نفر تدارک دیده شده بود و در سالن بزرگ نزدیک به سه هزار نفر جا میگرفتند. در کنار این سالن ها احزاب، سازمانها انجمن های سیاسی غرفه های خود را برپا نموده بودند. در کنار هر سالن ۷ کابین ترجمه وجود داشت و انجمن بابل که انجمن جهانی ترجمه است در حدود ۵۰۰ مترجم را مجاناً در اختیار فوروم نهاده بود که به زبانهای فرانسه، آلمانی، انگلیسی، ایتالیایی، اسپانیایی، پرتغالی، عربی، عبری، ترکی، روسی مطالب ترجمه میشد. همچنین برنامه هایی شامل تئاتر و فیلم و موزیک در تمامی مناطق نامبرده در محل های مشخص به اجرا گذاشته می شد. همچنین در روز ۱۴ اکتبر در سالن های متفاوت سمینارهایی با تم های فرهنگ جنبش مقاومت بدیل جهانی سازی در باره فیلم، تئاتر و نقاشی و... برگزار گردید. اولین سمینار های معروف در سالن بزرگ در ساعت ۹ تا ۱۲ روز ۱۵ بقرار زیر بودند: مجمع بزرگ زنان فوروم (گزارش این مجمع جداگانه خواهد آمد). برای اروپایی دموکراتیک و رفاه اجتماعی، با سخنرانی ماری هلنا آندره، آنیکا کوپه، فرانکو روسو، آنه وان لری، ماری سینور، پتر گوستاوسون و مایک کونلی. «جهانی سازی» با سخنرانی آلیسیا کاسترو، گائینی رینالدینی، پتر دامو، هاشمیا محسن حسین رئیس جامعه برق و انرژی بصره و عراق، بری کامفیلد، اریک دکارو و لوئیز ریچاردو. «سیاست انرژی و تلاش بدنبال نفت»، «قدرت شرکت های جهانی و تغییرات جهانی زیست محیطی» با سخنرانی اورونتو دوگلاس، ماریزیو گویوتی، کوستاسکاوویس، پاتریسیا مک کنا، لیانا استوپلس و جو هامیلتون، «ضد خصوصی سازی و خودگردانی خلقی دموکراتیک». «آینده اروپا»، «جنبش فلسطین، استراتژی ها و توسعه»، «حقوق کارگران مهاجر سازماندهی شده از سوی اتحادیه های کارگری»، «آیا اروپا بدیل آمریکاست؟»، «زندگی در فرار آزادی های اجتماعی جنگ و ترور»، «برای اروپایی با مالیات های عدالت بار»، «زنان و آتوریتها»، «مسلمانان در جامعه متمدن»، «صدور جهانی اسلحه» و..... در سالن های کوچک کناری سمینار های بشمار دیگری از سوی سازمانهای سیاسی اروپا و جهان با جمعیتی محدود در جریان بود. همچنین در مناطق دیگر شهر هم سمینارهایی از سوی جنبش

مقاومت بدیل جهانی سازی برگزار گردید که از حوصله گزارش خارج است و تنها ما به سمینار های اساسی اشاره می نمایم. علاقمندان میتوانند در سایت فوروم اروپا به تک تک این سمینارها و سخنرانان آن مراجعه نمایند در ضمن بزودی شرح مفصل این سمینارها به زبان های فرانسه و آلمانی و انگلیسی و پرتغالی بر روی سایت فوروم اروپا خواهد آمد. ساعت ۱۳ تا ۱۵ سمینار های مهم: مبارزه بر علیه فاشیسم و راسیسم در اروپا، اقتصاد اروپایی و جهانی: سازمان جهانی تجارت، جنگ آینده در اروپا، آیا اتحادیه اروپا با آمریکا مساویست؟، ملیتاریزه شدن آمریکای لاتین... حقوق کارگران خارجی، اروپا یکی از مسئولان جنگ فلسطین، خصوصی سازی و توافقات مرگ آور برای جنوب جهان، استراتژی بین المللی در مقابل خصوصی سازی جهانی، سوسیالیزم بعنوان آلترناتیو زنده در مقابل خصوصی سازی، مبارزه بر علیه نئولیبرالیسم در آمریکای لاتین و..... ساعت ۱۶ تا ۱۸ سمینارهای مهم: فلسطین چه آینده ای دارد؟، جهان ما فروختنی نیست، متحدان برای عدالت اجتماعی و ایجاد بدیل های اقتصادی مبارزه کنیم، زندانیان سیاسی در سراسر جهان، پایان اشغال و آزادی عراق، ضد ناتو و سیاست ملیتاریزه شدن اروپا و یاری کنندگان خارجی آنان، پارلمان ها و نقش صندوق بین المللی پول و بانک جهانی در این پارلمان ها، زنان و نابرابری اقتصادی، قانون اساسی اتحادیه اروپا مسئولیت ما بر علیه آن، مرگ یک نسل مشکل ایدز در جهان، ما جهانی بدون خشونت برای زنان و دختران می خواهیم و..... ساعت ۱۹ تا ۲۱ سمینارهای مهم: پایان دادن به اشغال عراق، حقه بازی های مالی صندوق بین المللی پول و بانک جهانی، جنبش های اجتماعی و خصوصی سازی، سیاست جنبش جهانی برای عدالت اجتماعی، صدور اسلحه افسار گسیخته، مناطق محصور تولید در مرزهای آفریقا، کاریک و پاسفیک از سوی اروپا باید متوقف گردد، مبارزه بر علیه جنگ با راکت و اسلحه در فضای جهان، زنان در جنوب آسیا و خاورمیانه و پدر سالاری و خشونت و.....

روز ۱۶ اکتبر ساعت ۹ تا ۱۲ سمینارهای: امپریالیسم آمریکا با سخنرانی دکتر آلیدا گوارا و جرج گالوی با شرکت ۳۰۰۰ شرکت کننده، پایان توسعه و رشد عرفانی برای اجتماعی پایدار با سخنرانی سمیر امین و چند سخنران از کشورهای مختلف، تجارت قروض و وابستگی، خطر انرژی اتمی مبارزه برای برچیدن

جهانی تسلیحات اتمی، همبستگی اتحادیه های کارگری و حقوق کارگران در عصر جهانی سازی، سرمایه داری آلمان در اروپای شرقی، مالیات توین، اتحاد برای سیاستی بین المللی، تریبونال بین المللی در عراق، زندگی بعد از سرمایه داری ما چه میخواهیم؟. ساعت ۱۴ تا ۱۶ سمینار های مهم: دیوار فلسطین، از کنجون تا هنگ کنگ، حقوق کارگران و حقوق بشر و مبارزه بر علیه فقر در اروپای شرقی و جنوب جهان، فرهنگ بعنوان اسلحه ای کشنده در دستان نئولیبرالیسم برای راسیسم و جنگ، چشم انداز های اقتصادی اتحادیه اروپا جنگ و خشونت بعنوان آلترناتیو جنوب و شمال، موضع ما در مقابل نئولیبرالیسم، کارگران و اتحادیه های کارگری و جنبش اجتماعی و..... ساعت ۱۶/۳۰ تا ۱۸/۳۰ سمینارهای: استراتژی صلح و خلع سلاح جهانی، بدیل ها و صدای مبارزه جنوب جهان، مسئله ترک کرد و عضویت اتحادیه اروپا، ملیتاریزه شدن و خشونت علیه زنان، فقر و مقاومت جهانی، پایان حق پناهندگی؟، کنسرن های غذایی و مشکل کنترل صنعت، مبارزه بر علیه اعدام، کارگران و فلسطین در زمان اشغال، جنگ برای دموکراسی در خاورمیانه و افغانستان، عراق و مقاومت در برابر اشغال، آزادی رسانه ها از دولت های اتحادیه اروپا و..... ساعت ۱۹ تا ۲۱ سمینارهای: کار و حقوق سوسیالیستی، اتحاد اتحادیه های کارگری بر علیه خصوصی سازی، مبارزه بر علیه بیکاری و بیکار سازی، یهود/عرب و اسرائیل و فلسطین مبارزه بر علیه اشغال و راسیسم، خشونت و تجاوز به زنان در زناشویی، جوانان و کار، سال ۲۰۰۵ سال گسترش مبارزه با فقر جهانی، امپریالیسم نوین اروپایی، زیان های قوانین اروپا بر زندگی ما، نئولیبرالیسم و حمله به جوانان، جنگ کوا کولا و.....

در کنار این سمینار ها و صدها سمینار دیگر نمایشگاه های عکس و نقاشی هم بر قرار بود.

ضعف ها: بعثت عدم صدور ویزا از جانب دولت انگلیس بسیاری از فعالین فوروم که در فوروم پارسال در فرانسه شرکت نموده بودند نتوانستند در این کنفرانس بزرگ شرکت نمایند، سازماندهی نامرتب بطور مثال به لحاظ وجود سالن های اصلی در یک فضا صدای بلند گو ها در میکروفون های شخصی خلل وارد مینمود. گذاشتن سخنرانی های مهم بر خا همزمان، عدم اطلاع همه از محل های فروش ورودی به فوروم، به علت کوچک بودن محل ورودی ها در باران و سرما ساعتهای طولانی صف انتظار، گرانی مواد غذایی در سالن، تقسیم جای خواب برای شرکت کنندگان کم بنیه در مسافتی بسیار دور و پرت و محلی بسیار سرد (در فضائی بسته با کیسه خواب روی اسفالت بسیار سرد)، عدم سازماندهی درست از جانب کسانی که مامور سالن ها بودند و.....

نقاط قوت: بلیط مجانی برای رفت و آمد سه روزه، تبلیغ در تمامی لندن و گذاشتن مامور در خروجی

متروها برای راهنمایی شرکت کنندگان، برنامه هنری گسترده، تجمع سمینارها در دو مکان مشخص، وجود سمینار های اساسی و بحث های پخته امسال بر عکس پاریس تمامی سخنرانان و شرکت کنندگان با آمادگی قبلی و داشتن بدیل و نظرات چه باید کرد گرد هم آمده و پختگی جنبش و کار تئوری و عملی بر روی تم ها بخوبی مشاهده میشد. از سوی دیگر شرکت کنندگان در کنفرانس می دانستند چه را می خواهند و چه را نمی خواهند. برنامه های عملی بسیاری طرح ریزی و سازماندهی گردید. شرکت کنندگان از موضع بسیار بالا بر علیه مناسبات کنونی جهان متحد هم پیمان به بحث و گفتگو پرداخته و بدیل های خویش را ارائه دادند. در این کنفرانس بخوبی ظهور و عرض اندام جنبش چپ و کمونیست قوی در سطح اروپا دیده میشد مهمتر از همه اینکه اکثر نسل جوانی که در سمینار ها شرکت می نمودند با پختگی کاملی نظرات خویش را ارائه داده و برنامه ریزی برای آکسیون های بیشتر می نمودند. این کنفرانس بدیلی اساسی و مهم در مقابل امپریالیسم و سرمایه داری و سیاست های نئولیبرالی بود در واقع این جنبش دوران نوجوانی اش را در پاریس و پختگی اش را در لندن نشان داد. شرکت کنندگان در کنفرانس بزرگ متحدا هم پیمان شدند که تا اشغالگران را از عراق و خاورمیانه بیرون نکنند آرام نخواهند گرفت. در لندن مسئله جنوب جهان و نقش اتحادیه اروپا در بدبختی جنوب جهان یکی از تم های اصلی بود و مبارزه با بنیادگرایی در تمامی سمینارها مرتباً تکرار میشد. سخنرانان با وجود اینکه در خط مقدم در مقابل امپریالیسم موضع داشتند ولی همزمان مرزبندی خویش را با بنیادگرایان اعلام می نمودند. مسلمانانی که در فوروم در سمینار ها سخنران بودند برعکس پاریس جدائی دین از دولت برایشان مهم و با بنیادگرایی خط کشی می نمودند. زنان شرکت کننده بیشتر از پاریس در سخنرانی ها شرکت داشته و متحدا در تمامی سمینار ها بخصوص سمینار های زنان مبارزه با فاشیسم نئولیبرالیسم و مردسالاری و بنیادگرایی را وابسته به یکدیگر می دانستند. برای ماه های آینده آکسیون های جدی سازماندهی گشت. البته روز یکشنبه ۱۷ اکتبر جلسه جنبش های اجتماعی فراخوان خویش را بیرون خواهد داد و همه از تصمیمات پایانی به موقع مطلع خواهند گشت. تظاهرات امروز یکشنبه از ظهر شروع خواهد شد. چهارمین فوروم اجتماعی اروپا در یونان خواهد بود و اولین تدارک آن در جنوای ایتالیا برگزار خواهد شد. در ماه ژانویه ۲۰۰۵ فوروم جهانی در پورتوآلگرو زادگاه فوروم ها برگزار خواهد شد و مسلماً در آنجا این پختگی فوروم لندن کامل تر خواهد گردید.

نقد: در روند جمع آوری امضا از سوی ما در فوروم بسیاری از شخصیت ها از ما سؤال می نمودند پس چرا نیروهای ایرانی هیچ سخنرانی و یا حضوری در

این جنبش ندارند در واقع هم به جز ما دونفر (چون سایر رفقای گروه تدارک موفق به گرفتن ویزا نشدند) که آنهم تنها میتوانستیم در سمینارهای بزرگ برای تهیه گزارش شرکت کنیم و آنجائی که میشد سخنرانی کنیم کسی دیگر بعنوان ایرانی در سخنرانی های سمینار های آلکساندرپلاس تا جائی که ما شاهد بودیم حضور نداشت در میان متجاوز از ۱۰۰ غرفه تنها مجاهدین غرفه داشت. دو نفر از اعضای حزب کمونیست کارگری که گویا سمیناری داشتند که ما متاسفانه در برنامه ای که در دست داشتیم پیدا نکردیم احتمالاً جائی دیگر از آلکساندر پلاس برگزار شده اما تنها میدانیم آنهم از گزارش رفقای ایتالیائی و آلمانی که آنها به میز مجاهد حمله کرده و فریاد زده اند که این ها ماموران رژیم و تروریست می باشند که البته این حرکت هم در نهایت از آنجا که به سیاست فوروم که اسرائیل در کنار فلسطین به بحث می پردازد و از منطق بحث و نه دعوا حرکت می کند به ضرر ما تمام شد و شاهدین می گفتند که دیگر وقت این عملکردهای تحریک آمیز گذشته است و هرکسی موضعی دارد باید پشت بلندگو برود و منطقی دلایلش را بر رد و یا قبول هر مسئله ای اعلام نماید. بخصوص اینکه شب قبل هم در کنفرانس عراق درگیری شده بود. روز یکشنبه چند ایرانی از لندن برای دیدن فوروم آمده بودند که با آنها تماس گرفتیم که آنها هم در مقابل سمینار ها منفعلانه برخورد می نمودند. تقریباً تمامی کشورهای منطقه و کشورهای آفریقائی هم شرکت کننده و هم سخنران وجود داشت که فعالانه اوضاع را در دست داشتند و بحث های کنفرانس را مرتباً به منطقه می کشاندند و موفق هم بودند. الا نیروهای ایرانی. در واقع برای ما تعجب آور بود که حداقل نیروهای چپ لندن که ما هم میشناسیم باید در این سمینار ها و سخنرانی ها سهم می شدند. سازمان زنان ایرانی هم که سخنرانی گذاشته بود ما تلاش نمودیم از محل سمینار آنان مطلع شویم ولی موفق نشدیم. این مسئله که چرا سازمانهای چپ ایرانی از این جنبش وسیع جهانی فاصله می گیرند و چرا حضور ندارند و..... بحثی است که در نوشته ای دیگر به آن خواهیم پرداخت. ما در طول روند سه روزه جزوه ای را که به زبان های فرانسوی و انگلیسی از خواست ها و روند ایجاد فوروم اجتماعی ایران گروه تدارک تهیه نموده بودیم پخش نموده و هر جا شد پشت بلندگو رفته و از ایران و نقش اتحادیه اروپا در رابطه با ایران و اوضاع جنبش اجتماعی ایران سخن گفتیم. گزارش سمینارهایی را که تهیه نموده ایم به نوبت برای اطلاع از بحث ها در سایت ها درج خواهیم نمود. آنچه که برای خود من آموزنده بود این است که جنبش اجتماعی ایران احتیاج به پشتیبانی این جنبش وسیع جهانی دارد و کوتاهی اپوزیسیون چپ و مترقی ایران در شرکت وسیع در این جنبش تنها به ضرر جنبش اجتماعی ایران است. در آخر باید اشاره

از سوی رهبران اتحادیه ها هیچ کمکی نخواهد شد. ولی تنها عامل پیروزی ما اتحاد ماست تنها با اتحاد میتوانیم در مقابل سیاست های ضد کارگری سرمایه داران مقاومت نماییم. به این جهت مرتبا باید از وقایعی که در کشورهای دیگر اتفاق می افتد با خبر باشیم. باید تمامی نوشته های رد و بدل شده در لیست ایمیل ترجمه گردند تا بتوانیم به موقع از اخبار کشورهای دیگر و اتحادیه های دیگر با خبر شویم تا سریع تصمیم گیری نماییم."

سخنران پنجم:

من از اتحادیه کارگری فلورانس هستم و اعتقاد دارم که ما باید اتحادیه های مشخصی را پشتیبانی نماییم. منظورم اتحادیه هائی است که هیچکس از آنان پشتیبانی نمی کند. باید این را بدانیم که به وجود آوردن یک اتحادیه بزرگ اروپائی به این ساده گی ها نیست. من خودم بر علیه سرمایه داری مبارزه می کنم و مبارزه ام را در یک کارخانه فلز کاری که ۱۶ هزار کارگر دارد شروع کرده ام. ما در آنجا یک اعتصاب غذا برای پشتیبانی از حقوق کارگران سازماندهی نمودیم. کارگران ترسیده بودند که نکند همه اخراج شوند ولی بعد تصمیم گرفتند با کارگران جوان یک مارش گرسنگی براه اندازند و در کوچه و خیابان براه افتند و با مردم صحبت کنند و پشتیبانی آنان را جلب نمایند. اما با وجود اینکه دومین اعتصاب غذای ما ۱۷ روز طول کشید اما هیچ چیزی تغییر نمود. به این خاطر ما اینجا آمدیم که مشکلمان را با هم دیگر حل کنیم و با شما متحدان تصمیم بگیریم که چه کنیم. ما رفتیم اسلو که در آنجا به ما کمک شود ولی آنها گفتند که به ما ربطی ندارد. من با نمایندگان ایتالیا و اسپانیا در پارلمان تماس گرفتم اما تنها کسی که به ما کمک نمود کمونیست های چکی بودند که باعث شدند در پارلمان اروپا به حرف ما گوش کنند و حالا این آخرین شانس ماست آمده ایم با شما حرف بزنیم که به حرف ما گوش بدهید و اگر از اینجا هم با دست خالی برویم نمی دانیم دیگر چه کنیم."

سخنران ششم:

من آنتون از اتحادیه کارگری سوئد هستم و کارگر پست می باشم. تنها می خواهم کوتاه به دوست انگلیسی مان بگویم که اتحادیه کارگری سوئد اعضای زیادی دارد و برای حقوق اعضایش هم مبارزه می کند. امروز به ما اطلاع داده شد که رهبران اتحادیه ما در ۲۵ اکتبر برای بهتر شدن وضعیت کاری و حقوقی کارگران اعلام یک اعتصاب نموده اند. این برای ما خیلی مهم است. من فکر میکنم نه تنها در اروپا بلکه در سطح بین المللی باید شبکه ای بین اتحادیه های کارگری به وجود آوریم تا از یکدیگر بیاموزیم و تجربه کسب نماییم و متحد شویم تا بهتر مبارزه مان را به پیش ببریم. " بقیه در صفحه ۲۱

آلترناتیو مناسب آنوقت دست به عمل بزنیم. انتقال تجربه تنها نمی تواند راه ساز باشد بلکه در کنار این مسئله تنها عمل است که میتواند بعنوان بدیلی در مقابل حمله های سرمایه داران به حقوق کارگران عرض اندام نماید. بطور مثال در اروپا به کارگران کارخانه ماشین سازی اپل گفته شده که بزودی همه باید بروند. اگر کارگران دایملر در اشتهوتگارت اعلام اعتصاب کردند ما هم باید از آنان پشتیبانی کرده و اگر لازم باشد تمامی صنعت ماشین در اروپا را فلج سازیم. من فکر می کنم کارگران چپ درون اتحادیه ها باید متحد شوند و بر علیه راسیسم و بر علیه خصوصی سازی و به نفع منافع کارگران مبارزه نمایند."

سخنران سوم:

من عضو تونسوی اتحاد چپ ها می باشم و اعتقاد دارم که جنگ فکری که در جهان وجود دارد و همچنین جنگ عراق و تلاش قدرتها برای جنگ در ایران تنها وسیله ایست که توسط آن سرمایه داران این کشور ها را خصوصی سازند. ما چپ های درون اتحادیه های کارگری باید متحد بر علیه این خصوصی سازی مبارزه نماییم و در مقابل جنگ زرگری رهبران اتحادیه ها با دولت ها و فشاری که به چپ های درون اتحادیه وارد میسازند مقابله نماییم تا بتوانیم بر امپریالیسم ها که می خواهند از راه های نظامی بر دنیا حکومت کنند پیروز شویم. ما باید اینجا تصمیم بگیریم که در ۱۹ فوریه یک اکسیون در سراسر اروپا سازماندهی نموده تا بر علیه سیاست های جنگ طلبی سرمایه داران قد علم نموده و از منافع کارگران دفاع نماییم. می باید بخاطر دستمزدهای کم، شرایط بد کار و ... به خیابانها ریخته و درون اتحادیه ها چون سدی محکم و استوار متحد شویم. همچنین از وظایف مهم ما فشار به سیاست های فرصت طلبانه رهبران اتحادیه های کارگری اروپا است تا بدینوسیله آنان را مجبور سازیم در مقابل این فشار ها کاری کنند و آن کاری را کنند که ما میخواهیم و نه دولت ها."

سخنران چهارم:

من عضو اتحادیه کارگری باسک می باشم. خوشبختانه ما این مسئله را در اتحادیه خودمان لمس کردیم که چقدر خوب است وقتی که کارگران در سطح اروپا متحد میشوند. ما باید مبارزات اتحادیه ای را در اروپا گسترش دهیم طبیعتا در این راه احتیاج به یک شبکه ایمیلی داریم تا مرتبا با هم در ارتباط باشیم و با هم روی مسائل و آلترناتیو ها و اکسیون ها بحث و گفتگو و تبادل نظر نماییم. اینکه چگونه باید در مقابل سیاست های نئولیبرال ها مقاومت و مبارزه نماییم. این یکی از مهمترین وظایف آینده ماست. و باید عجله کنیم که وقت کم است و روز بروز زندگی برای ما تنگ تر میشود. این را باید بدانیم که

کنم که از جانب تلویزیونی در اسپانیا با ما در باره فوروم و مسئله ایران و ... مصاحبه ای انجام پذیرفت که در آن کشور پخش خواهد گردید. ما در این مصاحبه به مسئله ایران و رابطه اش با جهان و نقش جنبش زنان و دانشجویان و کارگران در جنبش اجتماعی ایران و لزوم همبستگی آن جنبش با جنبش جهانی و رشد جنبش ضد جهانی سازی در میان روشنفکران ایران صحبت نمودیم. گزارش کنفرانس جنبش های اجتماعی و سایر سمینار ها بعدا داده خواهد شد.

گزارش سمینار کارگران اتحادیه های کارگری اروپا در سومین فوروم اجتماعی اروپا، لندن

سمینار با شرکت بیش از ۷۰۰ نفر از فعالان بدیل جهانی سازی نئولیبرالی، راس ساعت ۴ در چادر کنار میدان الکساندر کار خود را آغاز نمود. گردانندگان جلسه از کشورهای انگلیس، فرانسه، اسپانیا، ایتالیا، آلمان هرکدام بعد از خوش آمد گوئی نظر عمومی خویش را در باره چگونگی گسترش مبارزات کارگران و اتحادیه های کارگری در جنبش بدیل جهانی سازی بیان نمودند. سپس افرادی خود را برای سخنرانی معرفی نمودند:

سخنران اول که یکی از فعالان اتحادیه کارگری انگلستان بود گفت: " دولت تصمیم دارد ۱۵۰ هزار محل کار را حذف نماید از این رو ما بزودی یک اعتصاب بزرگ در پیش خواهیم داشت و در این راستا به یاری و همبستگی سایر اتحادیه های کارگری اروپا نیازمندیم که بدین وسیله بتوانیم از اخراج های گسترده جلوگیری نماییم. ما در حال سازماندهی این مبارزه گسترده می باشیم به این لحاظ هم در صددیم که شبکه ای برای ارتباط اتحادیه های مقاوم کشورهای اروپا بوجود آورده تا از این طریق انتقال تجربه نموده و مرتبا اخبار مبارزات کارگران را به اطلاع دیگر کشور ها برسانیم."

سخنران دوم:

از آلمان ابراز نمود که " من ماتیاس کارگر فلز کار آلمان هستم و عضو اتحادیه فلزکاران آلمان می باشم. من اعتقاد دارم که در قانون اساسی اروپا باید منافع کارگران محفوظ باشد. از این رو ما باید بر علیه تمامی عملکردهائی که این منافع را خدشه دار می نمایند مبارزه نماییم. به این خاطر در ابتدا باید از خود سوال نماییم که چه باید کرد بعد از پیدا نمودن